

ARTISTES, ACTES SOCIALS I ÀPATS COMUNITARIS A MANRESA

SET MURALS A SANT DOMÈNEC PER AL RECORD

n Aquest text narra des de dins l'estada dels integrants de la Marxa del Llobregat a Manresa, correspon a un fragment del dietari que va escriure l'activista ecologista Jordi Moners, un dels pocs que van fer tot el trajecte a peu, l'ha publicat Salvador Balcells al seu blog, Doctor Livingston, el 28 d'agost del 2013, i ha estat consultat el 9 d'agost del 2018.

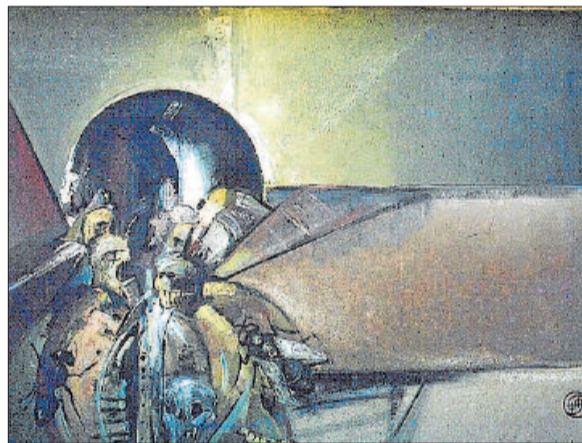
«Dilluns 28 d'agost Manresa. Arribem tard a la cita del matí. Havíem de ser-hi a les nou i hem arribat a tres quarts d'onze. No té gaire importància. Ens hem llevat tard i encara hem romancejat una mica. A la plaça Sant Domènec els artistes manresans del Cercle Artístic fan set murals de diferents estils al lu-

sius al riu i al medi ambient del Llobregat. En honor i solidaritat amb la Marxa. Les filles del pintor Vila Closes, un dels artistes més destacats, es belluguen molt. Venem material i adhesius descontaminants... fem la primera pela. Anem a dinar tard. A les cinc de la tarda, assemblea. Els temes que tractem: 1. Assistència a la inauguració de la llar de vells al Xup (finançada per la Caixa de Manresa) dimarts a les set. 2. Anada simbòlica de la Marxa a Cabbrianes. 3. Sortida del dimecres cap a Sant Vicenç de Castellet. 4. Organització interna. Es tracten els tres primers temes, però el quart, malgrat que el forcem, la gent més crítica no vol entrar-hi i s'accontenta creant una *comissió*

per comprar menges per a un ressopó comunitari després del concert de les bandes municipals de Manresa i Sabadell. Anem a sopar i després al concert. Escoltem i no ens agrada gaire. Dolent de contingut i d'interpretació per part dels sabadellençs; també ens en fotem d'un guàrdia urbà encarcerat que fa parar uns marxaires que ballaven la mar de bé, creativament i irònic, al compàs de la música. Ressopó al carrer. Balls, jocs i cants. És Festa Major, però l'urbà de torn arriba i em diu que uns veïns s'han queixat... Acabem. Són prop de la una. L'endemà, la Gazeta de Manresa esmentarà aquest fet. Com ho ha sabut? Potser ens van denunciar ells?»

Sant Domènec amb el mural de Francesc Alquézar

D'esquerra a dreta, els murals pintats per Jaume Vallès, Agustí Penadés, Prat Egea, Jaume Casacuberta i Joan Sallent

NOMÉS EL 8,4 % DELS ABOCAMENTS AL RIU ANOIA EREN AUTORITZATS

L'ANOIA, NO APTE PER A LA VIDA AQUÀTICA

n L'any 1978 el riu Anoia tenia el galdós títol de dur unes aigües «extremadament contaminades», segons la Comissaria d'Aigües del Pirineu Oriental, i és que només el 8,4 % dels 226 abocaments indexats eren autoritzats i, per tant, sotmesos a un cert control. Josep Castellort, autor del capítol sobre el medi ambient del llibre *L'Anoia*, editat per Edicions Intercomarcals/Regió7 el 1994, escriu: «Dels dos components principals de la contaminació: indústries i població, el de les indústries, assenyaladament les de la pell i les del paper, és quatre o cinc vegades més gran que el de la població. Per més depuració que es faci de l'aigua, en els projectes actuals no es preveu cap solució que pugui tornar la vida al riu Anoia... els plans en curs de la Junta de Sanejament, si tenen l'èxit previst, evitaran una bona part de les pudors, els acoloriments exòtics i els núvols de bromera, però l'aigua portarà una proporció de sals minerals que afavorirà floracions d'algues –el verdet– i falta d'oxigen, i serà inadequada per a la vida aquàtica. De

ARXIU SALVADOR REDÓ

Les aigües de l'Anoia, d'un color sospitos

moment, el riu Anoia encara és una claveguera a cel obert, en alguns trams també amb vocació d'abocador... L'estat actual del riu Anoia, a partir d'Igualada, significa pèrdua de qualitat de vida per a tots els nuclis de població que hi viuen a la vora».

QUE SI NO INSCRITS, QUE SI FORA DE TERMINI, LA QÜESTIÓ ERA PROHIBIR

VAN COMENÇAR LA MARXA PROHIBITS

n Vuit dies abans de la data d'inici de la Marxa del Llobregat a Castellar de n'Hug, el governador civil de Barcelona, José María Belloch Puig, n'havia denegat el permís, l'excusa era que els sol·licitants de l'autorització, el Grup de defensa del medi ambient del Prat de Llobregat, no estava inscrit en el registre d'associacions del Govern Civil. Segons explica Salvador Balcells, membre del Grup i un dels caps visibles de la Marxa, el 14 d'agost es registrava una altra petició, aquesta vegada signada per dos membres del comitè executiu del PSAN (Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans), el pratenc Jordi Moners i Sinyol i el manresà Josep Huguet i Biosca; aquesta vegada el Govern Civil la va tornar a denegar argumentat que havia estat presentada fora de termini. Lluís Maria Xirinacs, aleshores senador constituent independent per Barcelona, que va intercedir davant el governador Belloch, va escriure: «Feu la marxa com vulgueu. Desobediència cívica. Les beceroles de la no violència contra uns

ARXIU SALVADOR REDÓ

Assemblea a Castellar de n'Hug

senyors que no volen prohibir a les fàbriques que aboquin les deixalles al riu i volen prohibir als ciutadans la neteja del riu. Avui, cal desobeir-lo. Coratge!». Finalment, el governador civil signava el permís amb data del 22 d'agost, la Marxa arribava a Berga.